

PROP DE VOSALTRES

El catòlic i la seva Església

Estimats diocesans:

Quan els catòlics volem comunicar la formació d'allò que fonamenta la nostra vida, recorrem amb freqüència a estudis i tractats d'experts en teologia. Ho han fet tots aquells que han estudiat a les facultats de teologia; tots els sacerdots amb l'obligació imposada per rebre el sagrament de l'Ordenació i també, durant els darrers anys, molts seglars per aprofundir en la seva fe i per adquirir coneixements que amplii la seva experiència vital. En el cas dels membres de la Vida Consagrada, s'apliquen els mateixos criteris tant si accedeixen al sacerdoci o si pretenen una millor formació, com és el cas dels seglars.

Quan desitgem ser molt concisos en les nostres explicacions recorrem al Catecisme. Allí hi trobem de forma sintètica i admirable totes les veritats de la fe que, com ja sabeu, es desenvolupen en uns apartats clars que han de ser acceptats de forma simultània per tots els creients: aprendre de la Paraula de Déu, celebrar els sagraments, resar, portar una vida moral coherent, participar activament en una comunitat i anunciar als altres la fe professada. No podem oblidar o silenciar-ne cap sota el pretext del nostre gust o interès personal. Allò que hem rebut i après, ho hem de passar a les generacions futures. És la nostra responsabilitat eclesial, que actualitzem contínuament quan pronunciem el Credo. Els diumenges i dies de festa ho proclamem a les celebracions de l'E-

ucaristia. Pràcticament tots ens ho sabem de memòria.

Avui poso l'accent en aquesta afirmació del Credo: crec en l'Església, que és una, santa, catòlica i apostòlica. Em sembla un bon moment per animar a tothom a sentir-nos orgullosos i agraïts per pertànyer a l'Església. A través d'ella, rebem i vivim la gràcia de Déu que ens empeny i enforteix per acceptar la salvació de Jesucrist. L'hem definit de moltes maneres: casa, mestra, mare, família... són termes molt propers a la vida ordinària que tothom entén. Recordeu com hem utilitzat imatges que apareixen a l'Antic Testament per a descriure-la: vinya, cleda, edificació... Sant Pau parla del cos i els seus membres per referir-se a l'Església a la que anomenem Cos místic de Crist; ella mateixa se sustenta en una condició divina com a obra de Déu i en una condició humana perquè en el seu desenvolupament hi influïm els éssers humans a través de la història. Sant Agustí deia que l'Església va pe-

reginar entre les persecucions del món i els consols de Déu. Aquelles persecucions han vingut de l'exterior de la realitat eclesial o les hem produït els mateixos catòlics. En aquest sentit, hem d'afirmar la nostra responsabilitat personal per presentar davant dels altres el rostre més fi d'una Església que ens acull malgrat les nostres incoherències, egoïsmes o escàndols. Volem fer el bé, però moltes vegades actuem de forma malvada. Ningú no s'escapa d'aquesta temptació.

Aquestes línies volen convidar a tots els catòlics a tenir un amor gran a l'Església. Malgrat els pecats que acumulem al llarg de la història. Malgrat les nostres pròpies limitacions i debilitats. Malgrat els escàndols que en massa ocasions apareixen als mitjans de comunicació. És l'Església de Crist, és casa nostra i la nostra família. Tots els seus membres, segons el seu estat i responsabilitat, tenen l'obligació d'ajudar a la claredat, transparència i autenticitat de tota la institució. Quan parlem de l'Església o quan us arribin comentaris sobre ella, actueu com si fos de la vostra propietat. No només defensant-la davant els atacs indiscriminats, sinó amb amor per ella i gratitud envers les obres de salvació que, a través d'ella, rebem del Senyor per desbordar la seva bondat i la seva crida a la fraternitat i a la santedat.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Recollida de productes nadalencs

El Grup Sant Andreu de l'Associació de Caritat de Sant Vicenç de Paül, que reparteix aliments a 120 persones i famílies del Centre Històric de Lleida derivades pels Serveis Socials de la Paeria, prepara una recollida d'aliments de cara a les properes festes de Nadal, que es farà entre els dies 16 i 20 de desembre.

A banda dels productes habituals com l'oli, la llet, el sucre, la pasta, les llaines de conserva o els productes d'higiene personal i bolquers per als

infants, també es demana la donació de productes de Nadal perquè aquestes persones vulnerables puguin celebrar les festes.

El Grup Sant Andreu té el seu local al núm. 62 del carrer Cavallers de Lleida i el magatzem on fa el lliurament dels lots d'aliments, al carrer Tallada núm. 10.

A part de l'entrega d'aliments, es fa atenció i acollida a famílies, reforços escolars o diferents tallers i activitats d'inclusió.

CERCA DE VOSOTROS

El catòlic y su Iglesia

Queridos diocesanos:

Quando los católicos queremos comunicar la formación de aquello que fundamenta nuestra vida recurrimos con frecuencia a estudios y tratados de expertos en teología. Lo han hecho todos aquellos que han estudiado en las facultades de teología; todos los sacerdotes con obligación impuesta para recibir el sacramento del Orden y también durante los últimos años muchos seglares para profundizar en su fe y para adquirir conocimientos que amplíen su experiencia vital. En el caso de los miembros de la Vida Consagrada se aplican los mismos criterios según accedan al sacerdocio o pretendan una mejor formación como es el caso de los seglares.

Quando deseamos ser muy concisos en nuestras explicaciones recurrimos al Catecismo. Allí encontramos de forma sintética y admirable todas las verdades de la fe que, como ya sabéis, se desarrollan en unos apartados claros que deben ser aceptados de forma simultánea por todos los creyentes: aprender de la Palabra de Dios, celebrar los sacramentos, rezar, llevar una vida moral coherente, participar activamente en una comunidad y anunciar a los demás la fe profesada. No podemos olvidar o silenciar ninguno de ellos pretextando nuestro gusto o interés personal. Aquello que hemos recibido y aprendido lo tenemos que pasar a las futuras generaciones. Es nuestra responsabilidad eclesial que actualizamos continuamente cuando pronunciamos el Credo. Los domingos y días de fiesta lo proclamamos en las celebraciones de la Eucaristía. Prácticamente todos lo sabemos de memoria.

Hoy pongo el acento en esta afirmación del Credo: creo en la Iglesia, que es una, santa, católica y apostólica. Me parece un buen momento para animar a todos a sentirnos orgullosos y agradecidos por pertenecer a la Iglesia. A través de ella recibimos y vivimos la gracia de Dios que nos empuja y fortalece para aceptar la salvación de Jesucristo. De muchas maneras la hemos definido: casa, maestra, madre, familia... son términos muy cercanos a la vida ordinaria que todo el mundo entiende. Recordáis cómo hemos utilizado imágenes que aparecen en el Antiguo Testamento para describirla: viña, redil, edificación... San Pablo habla de cuerpo y miembros del mismo para referirse a la Iglesia a la que llamamos Cuerpo místico de Cristo; ella misma se sustenta en una condición divina como obra de Dios y en una condición humana porque en su desarrollo influimos los seres humanos a través de la historia. Decía san Agustín que la Iglesia va peregrinando entre las persecuciones del mundo y los consuelos de Dios. Esas persecuciones han venido del exterior de la realidad eclesial o las hemos producido los mismos católicos. En ese sentido hemos de afirmar nuestra responsabilidad personal para presentar ante los demás el rostro más terso de una Iglesia que nos acoge a pesar de nuestras incoherencias, egoísmos o escándalos. Queremos hacer el bien pero muchas veces actuamos de forma malvada. Nadie escapa a esa tentación.

Estas líneas quieren invitar a todos los católicos a tener un amor grande a la Iglesia. A pesar de los pecados que acumulamos a lo largo de la historia. A pesar de nuestras propias limitaciones y debilidades. A pesar de los escándalos que en demasiadas ocasiones aparecen en los medios de comunicación. Es la Iglesia de Cristo, es nuestra casa y nuestra familia. Todos sus miembros, según su estado y responsabilidad, tienen la obligación de ayudar a la claridad, transparencia y autenticidad de toda la institución. Cuando habléis de la Iglesia o cuando os lleguen comentarios sobre ella, actuad como si fuese de vuestra propiedad. No sólo defendiéndola ante ataques indiscriminados sino con amor por ella y gratitud hacia las obras de salvación que, a través de la misma, recibimos del Señor para desbordar su bondad y su llamada a la fraternidad y a la santidad.

Con mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Benedicció de les «noves» pintures de les Borges Blanques

L'Església de l'Assumpta de les Borges Blanques ja llueix les pintures murals de l'artista Carme Benet Pelegrí, un cop enllestits els treballs de restauració que ha dut a terme la pròpia autora, que les va pintar entre els anys 1999 i 2000, i que s'havien deteriorat a causa de les humitats. Benet ha pintat de nou els fragments deteriorats sobre tela a peu de terra, i han estat col·locats al seu lloc amb un elevador de braç articulat per part de tècnics especialitzats. Les pintures restaurades han estat beneïdes pel bisbe Salvador en una missa celebrada a la parròquia de la capital de les Garrigues el pas-

sat 7 de desembre. El programa DiS de Lleida Televisió va dedicar el seu espai del 19 de novembre a aquesta restauració i a entrevistar la seva autora.

A banda de la restauració de les pintures, l'església també ha renovat els canals d'impermeabilització de les teulades, que també requerien una intervenció urgent. En total, l'obra ha tingut un cost aproximat d'uns 50.000 euros, entre les obres de la teulada —que són les que han tingut un cost més elevat—, el lloguer de l'elevador i les feines dels paletes i tècnics. En canvi, Carme Benet no ha volgut cobrar per la seva feina artística. La totalitat del cost de les diferents actuacions se sufraguen a través de donatius i de la col·lecta dominical entre els fidels.

D'altra banda, l'Espai 0 del Museu de Lleida acull l'exposició «Espoli. 25 mirades», amb obres d'artistes del Cercle de Belles Arts, que es podrà veure fins al 8 de gener. Es tracta d'una exposició en què hi han participat un total de 25 artistes que presenten 32 obres sobre els sentiments que els van provocar els fets que van propiciar la sortida de 44 obres cap al monestir de Sixena l'any 2017 i, més tard, l'any 2021, un centenar d'obres més pel litigi amb el bisbat de Barbastro-Montsó.

Reunió de missions i de joves

Les delegacions diocesanes de missions amb seu a Catalunya s'han tornat a reunir presencialment al Palau Episcopal de l'Arquebisbat de Barcelona, després d'un llarg període de trobades telemàtiques. Els delegats i directors d'OMP catalans van compartir la situació de cada diòcesi en matèria de missions, com ara el balanç de la passada jornada del Domund. També es va acordar reprendre la celebració del Tren missioner a Montserrat, una activitat que reuneix a infants i a familiars el dissabte previ a la celebració del Domund per ser enviats a ser missioners en les seves comunitats i els seus entorns més propers.

Per la seva part, una desena de joves de la Delegació Pastoral de Joventut de Lleida interessats en participar aquest estiu en la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa van mantenir a finals de novem-

bre la primera reunió preparatòria a la seu de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

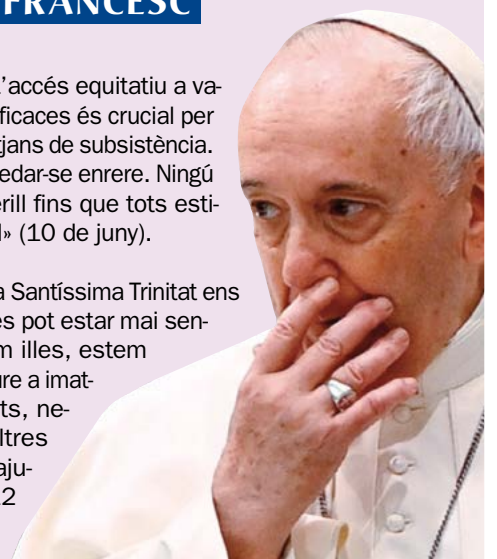

@Pontifex_es: «Els qui travessen l'etapa de l'ancianitat poden descobrir, a la llum de l'Evangeli, una nova missió: ser signes i instruments de l'amor de Déu que assenyalen quina és la meta definitiva a la qual estem cridats: la vida eterna amb Déu» (8 de juny).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant ens fa capaços de percebre la presència de Déu i la seva obra no en les grans coses, en les aparences cridaneres, en les demostracions de força, sinó en la petitesa i en la fragilitat» (9 de juny).

@Pontifex_es: «L'accés equitatiu a vacunes segures i eficaces és crucial per a salvar vides i mitjans de subsistència. Àfrica no ha de quedar-se enrere. Ningú estarà fora de perill fins que tots estiguin fora de perill» (10 de juny).

@Pontifex_es: «La Santíssima Trinitat ens ensenya que no es pot estar mai sense l'altre. No som illes, estem en el món per a viure a imatge de Déu: oberts, necessitats dels altres i necessitats d'ajudar als altres» (12 de juny).

Donació de 2.000 medalles a l'Acadèmia Mariana

La col·lecció de medalles d'advocacions de la Mare de Déu, de sants, de relíquies i d'altres, recollides al llarg dels anys per Maria Dolors Graell i entregades l'any 2009 a la Parròquia del Carme, han estat donades a l'Acadèmia Mariana en un acte celebrat el passat 19 de novembre a l'Oratori de la Verge Blanca. La col·lecció la integren 2.084 medalles de di-

ferents indrets del món col·leccionades per la Sra. Graell al llarg de la seva vida, i que va decidir donar a la Parròquia del Carme amb ocasió del seu cinquantenari.

Considerant que la col·lecció de medalles de Maria Dolors Graell és un tresor que cal conservar, la parròquia, amb el vist-i-plau dels donants i de comú acord amb la Junta Directiva de l'Acadèmia Mariana, va decidir fer aquest traspàs. Les medalles estan distribuïdes en 48 panells folrats de vellut vermell, conservats en vuit capses, entre elles una arqueta de fusta treballada i una vitrina-expositor. El passat 8 de desembre es van poder veure a l'Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia després de l'Eucaristia de la Solemnitat de la Immaculada Concepció.

Per una altra part, la Parròquia de Sant Josep Obrer dels Magraners va fer, el passat 27 de novembre, un acte de reconeixement a la senyora Paquita Roure pels seus 30 anys de dedicació a la parròquia. Així mateix, la Parròquia del Carme també va homenatjar la seva col·laboradora Montse Ges, que acaba de complir 90 anys.

Xerrada sobre l'Alzheimer, símptomes i prevenció, i ecologia

La psicòloga Maria Puigvert, de l'Associació de familiars de malalts d'Alzheimer de Lleida, va conduir el passat 17 de novembre al paranimf de l'Acadèmia Mariana la xerrada titulada «Cuidar el cervell». Va explicar les característiques de la malaltia d'Alzheimer, que afecta a unes 80.000 persones de diferent manera a Catalunya, així com la manera de detectar els símptomes i la informació bàsica per prevenir-la. Aquesta formació estava organitzada conjuntament per Càritas Gent Gran, l'Hospitalitat de Lourdes, la Pastoral de la Salut i Vida Creixent. La propera xerrada del cicle serà el 7 de març del 2023, sota el títol «Una mirada sobre la solitud, les pèrdues i els trastorns cognitius» per Marta Trepà.

Per la seva part, la Parròquia de Sant Jaume de Lleida impulsa un

curs de formació bíblica sota el títol «Bíblia i ecologia» amb sessions cada primer i tercer dissabte de

mes de 17.30 a 18.30 h, a càrrec de Mn. Daniel Turmo, Mn. Víctor Martínez i M.ª Esmeralda Oliva.

REFLEXIONS

Les tres vingudes de Crist

Som a l'Advent i en tota celebració d'aquests dies se'ns diu el mateix: Jesús ve! Preparem els camins al Senyor. I n'hem fet el gran motiu de la nostra esperança cristiana: tornem a fer néixer Jesús per Nadal. Però aquest esdeveniment que celebrem, el Nadal de cada any, és simbòlic. No és un fet real, és tan sols una commemoració d'aquella gran gesta que va esdevenir-se en aquella establia on Maria va donar a llum a Jesús.

No vinc a explicar aquestes coses perquè us escandalitzeu quan faci notar la poca transcendència de les celebracions nadalenques comparat amb les veritables vingudes del Crist. La primera vinguda, certament, va ser l'encarnació de Jesús, Déu fet persona humana. Un naixement físic i real. Un fet històric contrastat pels historiadors.

Però, tot seguit cal afegir-hi la segona vinguda del Crist, que s'esdevé cada vegada que celebrem l'Eucaristia. Aquesta és la més important per a nosaltres. Cada Eucaristia de qualsevol celebrant d'arreu del món és una segona vinguda física i real de Crist. Un fet que es repeteix i que, cada cop, torna a fer present el Senyor, ara i aquí, en aquesta terra.

La tercera vinguda és la vinguda final del Crist, com a Messies i Salvador. Un esdeveniment sovint ignorat i silenciats fins i tot en moltes homilies, però gens absent en l'Evangeli. Jesús no deixa de prometre que vindrà, i que vindrà aviat. No en va, els primers cristians van convertir en pregària una paraula aramea que resumeix aquesta vinguda darrera: *Maranatha!* Que traduïda vol dir: Vine Senyor Jesús! Nit rere nit els cristians cridaven demanant la tercera vinguda de Jesús. Aquesta tercera vinguda serà el final de la història o el final del món. L'acabament de tot, del temps i de l'espai. I l'establiment del Regnat de Crist sobretot per dur-ho tot a les mans del Pare Déu.

Avui no m'hi estenc més, tan sols faig notar les tres vingudes diferents: Jesús va venir, ve i vindrà. La primera en l'Encarnació, històrica i presencial. L'actual en l'Eucaristia, real i sacramental. La darrera, definitiva i conclusiva. No ens oblidem de cap d'aquestes vingudes.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. de les Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana).

13. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa

Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dimecres [Is 45,6b-8.18.21b-25 / Sl 84 / Lc 7,19-23]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelita (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza.

15. ■ Dijous [Is 54,1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Silvia, vg.

16. ■ Divendres [Is 56,1-3a.6-8 / Sl 66 / Jo 5,33-36]. Urgell i Sant Feliu de Llobregat: □ Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Trep, fundador dels Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.

17. ■ Dissabte [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Ma-

trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús.

18. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / Sl 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, màrtir; sant Moisès, màrtir.

Diumenge III d'Advent (A)

COMENTARI

«Déu mateix us ve a salvar»

Per què Joan dubtava si Jesús era el Messies esperat?: *Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?* Potser és que Jesús no acabava d'encaixar en els seus esquemes; tal volta creia que no era prou dur, prou contundent. En tot cas, Jesús no busca paraules que puguin convèncer sinó que apel·la als fets: *Els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova.* Tota la vida de Jesús és un atenció constant i una predilecció pels necessitats: i aquestes són les seves cartes de presentació. Però sap que això potser no convenç tothom i afegeix: *Feliç aquell que no quedarà decebut de mi.* El Jesús autèntic és el qui ajuda tots els necessitats, el qui treballa per un món més just, el qui torna la salut als malalts: aquesta és la seva missió. I malgrat els dubtes de Joan, Jesús afirma clarament: *Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista... ell és més que un profeta.* Ell és qui ha preparat el camí per al Salvador i l'ha assenyalat com a ja present. La primera lectura ens recorda: *Digueu als cors alarmats: sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia, és ell mateix qui us ve a salvar.* Déu ens salva i es manifesta aquesta salvació en què *es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran, el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.* És el que fa Jesús. I Jaume a la segona lectura demana paciència a aquells que esperaven la segona vinguda de Crist: *Tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop.* Nosaltres ens preparem per a celebrar i viure la primera vinguda; ja gairebé és aquí el Nadal. Per això Isaïes diu també: *Hi haurà festes i alegria i fugiran les penes i gemecs.* Tot és una invitació a l'alegria pel naixement del Salvador. Hem de fer tot el possible perquè tothom pugui experimentar en la seva pròpia vida aquesta alegria, aquesta salvació que porta Jesús.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deïxen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: «Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar.» Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

► Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

► Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

(Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Esclusura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios. Viene en persona y os salvará.»

Entonces se despejarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

► Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

► Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 5,7-10)

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para que no seáis condenados; mirad: el juez está ya a las puertas. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas que hablaban en nombre del Señor.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo

(Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús le respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven y los cojos andan; los leprosos quedan limpios y los sordos oyen; los muertos resucitan y los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!». Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué salisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»